

- pozwane nie były upoważnione do umieszczenia w wykazie skarżących na tej jedynie podstawie, że byli członkami rządu Zimbabwe utworzonym przez ZANU-PF lub byli powiązani z takimi osobami.
 - Pozwane nie były upoważnione do umieszczenia skarżących w wykazie na podstawie niejasnych i niepotwierdzonych informacji o przestępczych zachowaniach, które miały mieć miejsce w przeszłości, w wielu przypadkach przed powstaniem Rządu Jedności Narodowej.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący faktu, że pozwane nie podały właściwych i wystarczających powodów objęcia osób i podmiotów spornymi środkami.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący faktu, że pozwane nie przestrzegły prawa skarżących do obrony oraz do skutecznej ochrony sądowej, ponieważ:
- pozwane nie podały szczegółów ani nie przytoczyły dowodów na poparcie niejasnych twierdzeń o przestępczych zachowaniach oraz
 - pozwane nie umożliwiły skarżącym przedstawienia ich stanowiska na temat sprawy i dowodów przeciwko nim.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący faktu, że pozwane naruszyły — bez uzasadnienia i nieproporcjonalnie — prawa podstawowe skarżących, w tym prawo do ochrony własności, działalności, dobrego imienia oraz życia prywatnego i rodzinnego.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2012 r. — PAN Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-192/12)

(2012/C 194/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J. Rutteman)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie decyzji Komisji z dnia 9 marca 2012 r. za niezgodną z rozporządzeniem nr 1367/2006/WE⁽¹⁾ i Konwencją o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („Konwencją z Aarhus”);

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 marca 2012 r.;

— nakazanie Komisji dokonania oceny co do istoty wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej z dnia 20 grudnia 2010 r. w terminie wyznaczonym przez Sąd;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana niesłusznie uznała, iż skarżąca nie spełniała przesłanek ustanowionych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, ponieważ w chwili złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej skarżąca istniała już dłużej niż dwa lata.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana niesłusznie stwierdziła, iż rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1143/2011⁽²⁾ nie można uznać za akt administracyjny w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. g) tego rozporządzenia, ponieważ decyzja zatwierdzająca prochloraz jest w wystarczającym stopniu zindywidualizowana, jeśli chodzi o jej skutki i treść, aby stanowić akt administracyjny w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1143/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej prochloraz, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE (Dz.U. L 293, s. 26)

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Holsten-Brauerei (H)

(Sprawa T-193/12)

(2012/C 194/44)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: -Brauerei AG (Hamburg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie R 2340/2010-1 w zakresie dotyczącym uwzględnienia sprzeciwu wobec rozszerzenia ochrony międzynarodowej rejestracji nr 984 017 z powodu niezgodności z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Wywołująca skutki w Unii Europejskiej międzynarodowa rejestracja graficznego znaku towarowego przedstawiającego tarczę z literą „H” dla towarów z klasy 32 — nr 984 017

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Holsten-Brauerei AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niemiecki graficzny znak towarowy przedstawiający rycerza na koniu trzymającego tarczę z literą „H” dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 11 maja 2012 r. przez Luigiego Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 29 lutego 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-3/11 Luigi Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-207/12 P)

(2012/C 194/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie w całości i bez wyjątku zaskarżonego postanowienia;
- tytułem żądania głównego, uwzględnienie żądań skarżącego sformułowanych w pierwszej instancji w sprawie będącej przedmiotem odwołania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami wnoszącego odwołanie poniesionymi w niniejszym postępowaniu odwoławczym;
- ewentualnie, przekazanie sprawy będącej przedmiotem odwołania do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej w innym składzie, w celu wydania przez niego ponownego rozstrzygnięcia przedmiocie wszystkich żądań, o których mowa w poprzednich punktach petitum.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko postanowieniu z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie F-3/11, którym odrzucono jako oczywiście niedopuszczalną skargę mającą za przedmiot, po pierwsze, stwierdzenie nieważności rzekomej odmowy Komisji Europejskiej dołączenia do akt dokumentu dotyczącego wypadku wnoszącego odwołanie, a po drugie, zasądzenie od Komisji na jego rzecz kwoty 1 000 EUR tytułem odszkodowania.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący całkowitego braku uzasadnienia postanowienia, w zakresie w jakim dotyczy ono oczywiście niedopuszczalności, w tym ze względu na oczywiste wątpliwości, paradoksalny charakter, przeinaczenie i wypaczenie okoliczności faktycznych, apodyktyczność, nielogiczność, brak istotnego znaczenia, nieracjonalność, naruszenie obowiązku *clare loqui*, brak orzeczenia w przedmiocie przedstawionego sądowi przez wnoszącego odwołanie żądania, a także wykładnię i zastosowanie, które są nieprawidłowe, błędne, nieprawdziwe i nieracjonalne:

- art. 26 i 26a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- norm prawnych dotyczących aktu zaskarżalnego (w szczególności ust. 30 — 47 zaskarżonego postanowienia);
- norm prawnych dotyczących traktowania i dostępu jednostek do dotyczących ich danych osobowych, które znajdują się w posiadaniu instytucji Unii.

2) Zarzut drugi dotyczący niezgodnego z prawem charakteru postanowienia sądu orzekającego w pierwszej instancji w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach (fragment od pkt 47 do pkt 48 zaskarżonego postanowienia).